

[Stegger Nielsen.]

Det er en beklagelig udvikling, og jeg tror, det er denne udvikling, der har vejet stærkt til hos det flertal i det andet høje ting, der nu er gået med til at lade tilmeldingspligten bortfalde, et flertal hvortil også mit parti hører, selvom jeg ikke lægger skjul på, at der er flere medlemmer indenfor mit parti, der stadig ser med en vis bekymring på, at den nu udgår af loven.

Det samme gælder det tredje hovedpunkt: de bedre ansættelsesmuligheder for de danske præster, der har virket udenfor landet og efter en årrække ønsker at få en gerning herhjemme. Deres muligheder er for ringe, de er ukendte for menighederne og har ikke de vidnesbyrd at støtte sig til som ansøgere herhjemme, og det gælder faktisk dem alle. Opgaven var derfor at finde en mulighed for ansættelse af sådanne præster, der søgte embeder, uden at gå menighedsrådenes ret for nær. Forslaget om at lade kirkeministeriet besætte hvert tiende embede har ikke kunnet samle tilstrækkelig tilslutning. Man har fundet, at derved ville man gå menighedsrådenes ret for nær, og det er heller ikke lykkedes under behandlingen i det andet høje ting at finde andre udveje. Problemet er altså stadig uløst, således som det også blev påpeget af den højtærede kirkeminister for lidt siden. Jeg hører til dem, der oprindeligt, da vi begyndte at tale om disse forhold, havde tænkt på, om vi ikke kunne gå den vej at overlade det høje kirkeministerium at vælge en præst til et af embederne ved kirker med flere præster, altså uden indstilling af menighedsrådet. Jeg synes, at man for tidligt har forladt denne mulighed, men jeg forstår af de oplysninger, der er tilgået os gennem bilagene til folketingsbetænkningen, at man ikke har fundet denne vej farbar. Jeg har set en anden tanke fremsat i det høje folketing, vistnok af hr. Erik Appel: oprettelse af midlertidige hjælpepræsteembeder, hvortil disse præster kunne henvises, så de kunne få en menighed, og menigheder, der kunne have interesse i at høre dem, kunne få lejlighed dertil. Jeg synes stadig, det er noget, der må tages med i betragtning under de videre forhandlinger.

Jeg synes også, at man skulle gøre mere brug af bestemmelsen om konstitution i ledige præsteembeder. I stedet for at følge den gamle skik — man er vel kommet lidt væk fra den — at lade et ledigt embede bestrides af nabopræsten, kunne man gå over til at konstituere en hjemvendt præst i et sådant embede i den tid, det stod ledigt. Derigenem ville man skaffe ham en mulighed for at virke og for at få vidnesbyrd om sit virke,

og man ville give andre menigheder mulighed for at komme hen og høre ham der, hvor han virker. En løsning af dette problem hører imidlertid nærmere hjemme under præstelønningsloven. Jeg synes nok — heri er jeg enig med det ærede medlem hr. Johannes Hansen —, at man kan gå videre med sagen. Jeg forstod også, at den højtærede kirkeminister fandt, at det var et vigtigt problem, og ville gå videre med det. Jeg synes, man må kunne gå videre i betragtning af, at selve landsforeningen for menighedsrådene har udtalt sig velvilligt med hensyn til at finde en løsning.

Der er stillet en række andre ændringsforslag til den gældende menighedsrådslov, som jeg imidlertid ikke skal komme ind på. Jeg har noteret dem op, men da de vedrører ting, som vi kan bifalde, og da det drejer sig om mindre områder, er der jo ikke særlig grund til at opholde sig derved.

Jeg vil takke for indførelsen af den bestemmelse, hvorved der åbnes mulighed for bevilling af 500 kr. til det enkelte menighedsråd til fremme af statens kirkelige formål, foredrag o. lign. Jeg tror, at den bestemmelse vil blive modtaget med megen tilfredshed ude omkring.

Også dette, at man har ændret valgmenighedsmedlemmernes stilling vedrørende valgret og valgbarhed til menighedsrådene, så at deres rettigheder i så henseende i fremtiden er betinget af fuld ydelse af kirkeskat, finder jeg ret og rimeligt.

Jeg udtaler igen til slut håbet om, at man fremdeles vil have for øje at få løst det hidtil uløste problem om bedre ansættelsesmuligheder for de præster, der udefra søger hjem. Jeg vender tilbage til muligheden for at skaffe friskhed ind i embederne herhjemme ved en eventuel embedsbytning. Der er præster, der er gået i stå. Det går ud over dem selv, og det går ud over deres menighed, og det forsøg, der her åbnes mulighed for, synes jeg man skal hilse med tilfredshed som det forsøg, det nu engang er, men et fornuftigt forsøg.

Jeg ved ikke, om der er grund til det, men jeg tror, det ønskes fra en bestemt side, at lovforslaget skal behandles i et udvalg. Jeg for mit vedkommende har ikke noget ønske om at forhale sagen. Vi kan fra vort partis side støtte lovforslaget, men vi vil også gerne være med til ganske kort at se på enkeltheder, hvis sagen kommer i udvalg og vil også være glade for at få flere og udførligere oplysninger, end vi har i øjeblikket.

Jeg skal altså på mit partis vegne udtale tilslutning til lovforslaget, selvom der inden-